Р Е Ш Е Н И Е
№ 2915

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 09.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **12326** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Със съдебно решение № 16715/13.12.2013г. на ВАС, първо отделение по адм.дело № 5087/2013г. е отменено съдебно решение №1211/21.02.2013г. на Административен съд София – град и делото е върнато за разглеждане от друг състав на съда.

Производството по делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис 5, ет.1, представлявано от управителя С. Б., чрез пълномощника адв.И. М. със съдебен адрес:гр.С., [улица], вх.В срещу ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] от 15.04.2011г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. град, в частта, в която е оспорен по административен ред и потвърден с решение №1863/21.10.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението" (О.) – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта на извършеното увеличение на финансовия резултат за 2009г. със сумата от 156 455, 60 лв., като иска същият да бъде отменен като незаконосъобразен в обжалваната му част. В останалата част ревизионният акт не е обжалван и е влязъл в сила. В жалбата се излагат твърдения, че неправилно и незаконосъобразно ревизиращите органи са приели, че на основание чл. 26, т. 11 ЗКПО, във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО следва да се увеличи финансовият резултат на [фирма] за 2009г. със сумата от 156 466,60 лв., представляваща отчетените разходи по фактура № 09/0001/000004 от 31.12.2009г. издадена от „Д. Б." С.Л. Неправилно, според жалбоподателя, е прието, че платеното от

[фирма] възнаграждение по посочената фактура за изготвено маркетингово проучване представлява скрито разпределение на печалба по смисъла на §1, т.5, б.”а” от ДР на ЗКПО, въпреки факта, че двете дружества са свързани лица. Жалбоподателят моли съда да отмени ревизионния акт. Представя писмени бележки с подробно аргументирани доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт. Претендира направените по делото разноски по представен списък.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез упълномощения и процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена за съдебното производство не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1008604/13.10.2010г., издадена от С. И. А. на длъжност началник сектор „Ревизии" Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията за данък по чл.194 и чл.195, ал.1-5 от ЗКПО, чл.204 ЗКПО за периода 14.06.2007г. – 31.12.2009г. и за корпоративен данък за периода 14.06.2007г. – 31.12.2009г. Заповедта за възлагане на ревизия е надлежно връчена на представляващия на ревизирания субект на 19.10.2010г.

В срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е съставен ревизионен доклад №1008604/02.02.2011г. от екип от ревизори в състав – К. С. З. – главен инспектор по приходите – ръководител екип и С. Н. К. - главен инспектор по приходите, в който ревизиращите органи са констатирали, че са налице предпоставките за корекция на декларирания от дружеството финансов резултат за 2009г. - загуба в размер на 183 816,88 лв., във връзка с което е определена данъчна загуба в размер на 27 350,48 лв.

Р. доклад е връчен на представляващ на ревизирания субекта на 16.02.2011г., като ревизираният субект е подал възражение вх.№ 90-03-03-1660 от 01.04.2011г. срещу ревизионния доклад.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) К– 1008604 от 07.02.2011г., връчена на пълномощник на ревизираното дружество на 02.05.2011г., издадена от С. И. А. на длъжност началник сектор „Ревизии" Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С. е определен К. С. З. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., да издаде ревизионен акт на [фирма], [населено място] във връзка с извършена ревизия, по която е съставен ревизионен доклад 1008604/02.02.2011г.

Съставен е ревизионен акт № [ЕГН] от 15.04.2011г. от К. С. З. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - град. С ревизионния акт, след обсъждане на възраженията на жалбоподателя срещу ревизионния доклад са потвърдени неговите констатации по отношение на процесната фактура № 09/0001/000004 от 31.12.2009г., издадена от „Д. Б." С.Л. по договор за детайлно маркетингово проучване, което включва анализ на пазара на сектора и на потреблението; търговско проучване; стратегически анализ; търговски анализ на базата на продажби, ценови план, проучване на каналите за продажба, изработване на търговски документи, сключен на 01.01.2009 г между [фирма], в качеството му на възложител, и испанското дружество [фирма], в качеството му на изпълнител, във връзка с което е коригирал декларирания от дружеството финансов резултат за 2009г. - загуба в размер на 183

816,88 лв. със стойността по процесната фактура в размер на 156 466, 60 лв. и е определил данъчна загуба в размер на 27 350,48 лв.
В хода на ревизията е установено, че предмет на дейност на ревизираното дружество, съгласно съдебното решение за регистрацията му е инвестиране в недвижими имоти, строителство на сгради, покупка, строеж и обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, строителство, проектиране, реконструкция и дизайн на недвижими имоти и др. Констатирано е, че дружеството е закупило поземлени имоти в [населено място], м. „Ш.", като към момента на извършване на ревизията не са започнати строителни дейности в тях.
Установено е, че през ревизирания период дружеството [фирма] е получател на услуги, извършени от [фирма], Испания съответно по договор от 01.01.2009г. за извършване на маркетингово проучване и договор също от 01.01.2009г., с който ревизираното лице възлага на изпълнителя извършването на определени услуги като подновяване на визи за проектиране, урбанистичен анализ на парцелите, собственост на възложителя в [населено място], предпроектно проучване за възможността и начина на захранване на имотите с електричество, водоснабдяване, изграждане на канализация, изграждане на пътна инфраструктура.
При служебна проверка на данните в Търговския регистър е констатирано, че [фирма], Испания е закупило всички притежавани дружествени дялове от капитала на [фирма], поради което и съобразно разпоредбата на § 1, т. 3, буква „е" от ДР на ДОПК дружествата са свързани лица.
С протокол № 1104235/01.01.2011г. са приобщени събраните по реда на ДОПК копия на документи и доказателства във връзка с извършена проверка по подадено искане по чл. 137 ал. 1 от ДОПК с вх. № 02-53-06-1386/30.03.2010г., приключила със Становище за наличие/липса на основания за прилагане на СИДДО изх. № 24-02-198 от 12.08.2010г.
В хода на извършената проверка на [фирма], Испания, приключила с издаване на Становище за наличие/липса на основания за прилагане на Спогодбата за избягване на двойно данъчно облагане между Република Б. и Кралство Испания, изх. № 24-02-198/12.08.2011г., за доказване реалното извършване на услугите по договора за маркетингово проучване, от страна на [фирма], Испания е представен маркетингов доклад за 2009г. Според писмените обяснения на испанското лице, маркетинговото проучване е изготвено от подизпълнител -дружеството Y. T. SI, установено в Кралство Испания. Съгласно представените доказателства, през 2009 г. последното е издало на [фирма], Испания четири фактури на обща стойност 282 350,00 евро. Двадесет и четири процента от тази сума, [фирма], Испания фактурира на [фирма], към която прилага и 15,72 % надбавка за печалба.
Съгласно представените доказателства [фирма], Испания е предало изготвеното проучване на [фирма] на 31.12.2009г., видно от приложен протокол за извършена работа от 31.12.2009г. към Договор за маркетингово проучване и анализа на пазара от 01.01.2009 г. Същевременно от органите по приходите е установено, че маркетинговото проучване съдържа части от публикации, интервюта и анализи, публикувани в Интернет през 2010г. От органите по приходите се посочва също така, че маркетинговото проучване, освен обща информация за Б. и Б. съдържа и оценка относно стратегията на [фирма] за управление на собствени парцели в Б. (Част V Стратегически анализ), като се изказват препоръки за изграждане на инфраструктура, ВиК, електрификация, които представляват всъщност законови изисквания, без които

построените сгради не биха получили разрешение за ползване. Анализирайки доклада, органите по приходите посочват, че всички дейности, които маркетинговото проучване препоръчва да се извършат, са били известни или са стартирали много преди това проучване да бъде изготвено и предадено на възложителя. Прието е, че няма икономическа причина, поради която [фирма] да приеме това проучване като информация, от която дружеството би имало някаква изгода. На следващо място, от органите по приходите е посочено, че от представените доказателства не става ясен начина на формиране на цената на маркетинговото проучване. От страна на [фирма], Испания се твърди, че проучването е изготвено от друго свързано лице Y. T. SI. В представените 4 фактури, издадени от Y. T. SI е посочено, че отразяват плащания за управление, администрация и ръководство. [фирма], Испания префактурира на [фирма] свои разходи, произтичащи от сделки с Y. T. SI, поради което е прието, че тези разходи нямат връзка с дейността на българското дружество. В допълнение е посочено, че начислената норма на печалба от 15,72 % върху понесените от [фирма], Испания разходи не кореспондира с установените принципи на трансферно ценообразуване между свързани лица. Съобразно изложеното в цитираното становище за наличие/липса на основания за прилагане на СИДДО е прието, че сумата по фактура №09/0001/000004, издадена от [фирма], Испания за услугите по договора за маркетингово проучване в размер на 80 000,00 евро /156 446,40 лв./ представлява скрито разпределение на печалбата. С оглед издаденото становище и след констатация, че ревизираното дружество – жалбоподател отчита като разход суми, които са квалифицирани като скрито разпределение на печалбата, органите по приходите са приели, че на основание чл. 26, т. 11 от ЗКПО така отчетените разходи не следва да се признаят за данъчни цели. Съобразно това е увеличен финансовият резултат на дружеството със сумата от 156 466,40 лв., представляваща стойността на услугите, документирани с фактура № 09/0001/000004/2009г, издадена от [фирма], Испания.

Р. акт е връчен на упълномощено от ревизирания субект лице на 02.05.2011г., а жалбата до директора на дирекция „О.” – [населено място] при ЦУ на НАП е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. № 53-06-1675 от 16.05.2011г.

Решаващият орган се е произнесъл с решение № 1863/ 21.10.2011г., с което е потвърдил РА в обжалваната му част.

В 14 – дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК [фирма] подава жалба срещу процесния ревизионен акт чрез директора на дирекция „О.” – [населено място] при ЦУ на НАП с вх. № 53-02-456 от 10.11.2011г. до Административен съд София град.

При първоначалното разглеждане на делото пред съда е прието заключение на съдебно - техническа експертиза, оспорено от жалбоподателя. При новото разглеждане на делото, след връщане от ВАС и в изпълнение на дадените в него указания за обсъждане на първоначалното заключение по реда на чл. 202 от ГПК, при съпоставка с останалите доказателства по делото и назначаване на ново експертиза е прието заключение на съдебно - оценителска експертиза, което не е оспорено от страните. Заключението на съдебно – оценителската експертиза е обосновано, изготвено въз основа на методите, регламентирани в Наредба № Н-9/14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени, и съответства на останалите писмени доказателства по делото, поради което съдът го кредитира изцяло и поставя в основа на правните изводи на настоящето съдебно решение. Съгласно заключението, справедливата пазарна

стойност на маркетинговия доклад по средно претеглена стойност е в размер на 44 981.11 евро или 87 975.38 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14 - дневния срок по чл. 156, ал.1 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 1 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал.1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К – 1003607 от 30.08.2010г., издадена от С. И. А. началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определен К. С. З. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма]. Самата З. е издадена от С. И. А. началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., чиято компетентност е определена със Заповед № РД 01-9 от 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП С. град. Процесният ревизионен акт е издаден от определения в З. орган по приходите – К. С. З. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град т.е. от лице, разполагащо с материална компетентност при наличието на изрично издадена заповед за определяне на компетентен орган.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че с отчетените разходи в размер на 80 0000 евро, документирани с фактура №09/0001/000004 от 31.12.2009г., издадена от „Д. Б.”С.Л. и протокол за извършена работа от 31.12.2009г. следва да се извърши преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2009г. като на основание чл. 26, т. 11 ЗКПО следва увеличение на финансовия резултат в размер на 156 466, 40 лв. Същото е било потвърдено при оспорването на РА по административен ред и от директора на дирекция”О.”, като е наведен и допълнителен аргумент, че е налице хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО, а именно, че за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

Разрешаването на спора по делото изисква даването на отговор на въпроса доколко в спорната хипотеза са налице материалноправните предпоставки за приложението на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО, чл. 22, т. 1 ЗКПО и чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО.

Изводите за приложение на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО и за коригиране на финансовия резултат със стойността на процесната фактура, както е прието и в решението на ВАС, поради непризнаване на услугата за реално осъществена са незаконосъобразни и в противоречие с доказателствата по делото. Договорът за маркетингово проучване и анализ на пазара, сключен на 01.01.2009г. между [фирма] и [фирма], Испания е действителен и реално изпълнен. Предметът на договора – изработване на детайлно маркетингово проучване, което да включва: анализ на пазара, на сектора и на потреблението;търговско проучване;стратегически анализ; търговски анализ на базата на продажби; ценови план; проучване на каналите за продажба и изработване на търговски документи е реално изпълнен. Срокът на договора е до 31.12.2009г. като е уговорено, че удостоверяването на извършената работа се осъществява чрез подписване на приемно - предавателен протокол от двете страни. Такъв протокол е подписан на 31.12.2009г., в който е констатирано, че предметът на договора от 01.01.2009г. е изпълнен в съответствие с поставените изисквания и извършената работа е представена на възложителя. Представен е маркетингов доклад за 2009г., в него като автор е записан [фирма]. Структурата на доклада следва предмета на договора за възлагане на маркетинговото проучване и съдържа всички поставени задачи. Съдът не приема, че услугата не е извършена, след като реално е представен маркетингов доклад, който съответства на възложеното с договора. Обстоятелството, че са ползвани свободно достъпни източни на информация и данни не значи, че не е направен анализ. Не съществува пречка изводите да се основават на такива информационни източници. Анализ и маркетингов доклад са представени и приети от възложителя, следователно услугата е реално предоставена и изпълнена. Допълнителни доказателства в тази насока са данните, че е ползван подизпълнител – „Я. Т.” С.Л., Испания, за което са представени фактури и други писмени доказателства, които установяват наличие на ресурси за извършване на услугата и реално направени разходи по изпълнението й, видно от структурата на компанията и документите за пътуванията на служителите й. Реалността на услугата се доказва и от доклада на „Я. Т.” С.Л. за недвижимите имоти в Б. и от отчетите, проведените срещи и представените разходни документи за пътувания на служители на компанията в Б.. Извършването на услугата освен, че е документирано от подизпълнителя е документно обосновано по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО от извършителя [фирма], Испания. Издадена е фактура №09/0001/000004 на стойност 156 466.60 лева .

При тези данни, съдът счита, че не намира приложение чл. 16, ал. 1 т. 4 от ЗКПО, тъй като услугата е реално осъществена. Разходът е документално обоснован. Извършената услуга е в предмета на дейност и на „Я. Т.” С.Л., Испания и на [фирма], Испания и на [фирма]. Трите дружества работят в областта на продажбите на недвижими имоти, [фирма] е собственик на недвижими имоти в Б. и маркетинговото проучване на пазара на недвижими имоти е в предмета на дейност и на трите дружества. Те безспорно са свързани лица по §1, т. 13 от ДР на ЗКПО във връзка с § 1, т. 3 от ДР на ДОПК , защото [фирма] Испания притежава 100% от капитала на [фирма], а „Я.

Т.” С.Л. е собственик на 100% от капитала на [фирма], Испания. Спорен остава въпроса за стойността на услугата, тъй като тя е предоставена между свързани лица. В такива случаи следва да се прецени дали стойността не се отклонява от пазарната стойност на услугата. Съгласно чл. 15 от ЗКПО в редакцията на текста към процесния период, когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчния финансов резултат, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчният финансов резултат се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица. По изричната разпоредба на чл. 26, т. 11 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата. По смисъла на §1, т. 5, изречение второ от ДР на ЗКПО, скрито разпределение на печалбата са сумите, превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б" от ДР на ЗКПО. Съгласно приложимите разпоредби, ако стойността на услугата превишава обичайната пазарна стойност, при определянето на данъчния финансов резултат следва да се вземе стойността на услугата по пазарни цени, а не по договореното между свързаните лица.

Пазарната цена на услугата е определена със съдебно-оценителска експертиза, която съдът кредитира като неоспорена от старните, изготвена в съответствие с Наредба №Н-9/14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени и съответна на другите писмени доказателства по делото, включително и представената от жалбоподателя оферта от G. E. (стр. 275). Дружеството е със съпоставим предмет на дейност и положение на международния пазар на такъв вид проучвания с избрания изпълнител и подизпълнител на услугата. Цената, на която предлага да извърши услугата е 97 100 евро без ДДС.

Експертизата е определила справедлива пазарна стойност на маркетинговия доклад по средно претеглена цена като са взети предвид методите на оценка, съгласно Наредба № Н-9/14.08.2006г., както и наличието на особени взаимоотношения между свързаните лица и които се изразяват в договаряне на цени, които се отклоняват от цените, по които независими лица търгуват помежду си. При определяне на стойността, експертизата е съобразила, че маркетинговият доклад е изготвен от чуждестранно юридическо лице и е използвана статистическа информация. Така определената цена на услугата е 44 981.11 евро или 87 975.38 лева. Съдът счита, че пазарната цена на услугата следва да се признае за разход при определяне на размера на данъчния финансов резултат на жалбоподателя за 2009г., на основание чл. 15 от ЗКПО и чл. 26, т. 11 от ЗКПО във връзка с §1, т. 5, изречение второ от ДР на ЗКПО.

Р. акт е незаконосъобразен в частта, в която при определяне на размера на данъчния финансов резултат на жалбоподателя за 2009г. не е признат за данъчни цели разхода от 87 975.38 лева, представляващ пазарната цена на услугата по сключения между дружества [фирма] и „Д. Б.” С. Л. договор за маркетингово проучване и анализ на пазара. Д. финансов резултат за 2009г.

на [фирма] следва да се определи като загуба в размер на 115 325.86 лева, като данъчният финансов резултат загуба в размер на 27 350.48 лева, определен в ревизионния акт се завиши с размера на признатия разход за маркетингово проучване и анализ на пазара по пазарни цени в размер на 87 975.38 лева.
Спорният ревизионен акт следва да бъде изменен в обжалваната част, в която за 2009г. на [фирма] е определен данъчен финансов резултат загуба от 27 350.48 лева като за 2009г. на [фирма] се определи данъчен финансов резултат загуба от 115 325.86 лева (сто и петнадесет хиляди триста двадесет и пет лева и осемдесет и шест стотинки).
При аналогична фактическа обстановка е постановено и решение № 14432 от 11.05.2013г. по адм.дело № 15043/2012г. на ВАС, първо отделение.
Направеното искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя е основателно пропорционално на уважената част жалбата. Общият размер на разноските по представен списък на разноските е 3075 лева. Като съобрази уважената и отхвърлена част на жалбата, съдът намира, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, съобразно уважената част в размер на 1729 лева.
Ответникът по жалбата има право на разноски, на основание чл. 161, ал. 1, предл. второ и трето от ДОПК, съобразно отхвърлената част от жалбата. Претендираните разноски са основателни в размер на юрисконсултското възнаграждение, определено по реда на Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно отхвърлената част от жалбата в размер на 1792 лева.
Предвид горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 17 -ти състав,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис 5, ет.1, представлявано от управителя С. Б., чрез пълномощника адв.И. М. със съдебен адрес:гр.С., [улица], вх.В ревизионен акт №[ЕГН] от 15.04.2011г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. град, в частта, в която е потвърден с решение №1863/21.10.2011г. на директора на дирекция „О.“ [населено място] при ЦУ на НАП в частта, в която за 2009 е определен данъчен финансов резултат загуба в размер на от 27 350.48 лева на загуба в размер на 115 325.86 лева.
ОСЪЖДА дирекция “ОДОП“ при ЦУ на НАП - С. да заплати на [фирма] с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис 5, ет.1 сума в размер на 1729 лева, направени разноски по делото.
ОСЪЖДА ” [фирма] с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис 5, ет.1да заплати на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП сума в размер на 1792 лева, направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: